

Grønland vil man finde stedets navn gengivet i denne form. Kolonien blev ifølge den gamle beretning anlagt 1769 på en ret stor ø kaldet „Opernavik“, se jubilæumsværket om Grønland, 1. del s. 510 (Medd. om Grønland, bd. 60). I Paul Egedes journal („Efterretninger“, 1788 s. 249) omtales den første missionær, der blev sendt derop, og her læser vi: „Stedet har beholdt sit gamle Navn *Upernavik* (Forårs-Sted)“. Også mineralogen Giesecke bruger udelukkende denne form i sin rejsejournal fra begyndelsen af det forrige århundrede. Og således kaldes stedet af de indfødte til den dag idag, for så vidt de ikke er blevet påvirkede af den literære retning, der har villet omdøbe kolonien.

Sagen er, at der er mange andre steder i Grønland, der har navnet „Forårsstedet“ og da, i de sydligere dialekter, altid i formen *Upernivik*, f. eks. allerede i den store Umanakfjord syd for Upernavikdistriktet.*) Det synes at være en særlig sydgrønlandsk dialektform. Navnet blev derfor først kendt i denne form. Missionen, der havde sit hovedsæde i Sydgrønland og søgte at skabe et normaliseret literatursprog, optog formen *Upernivik* som den normale og indførte den på kortet og i lærebøgerne, også for den nordligste koloni.

Imidlertid kan der ikke være tvivl om, at denne i virkeligheden skulde hedde *Upernavik*. Det er en ældre form for ordet, der kommer af *uperna(aq)* „forår“, men *-na* er blevet til *-ni* i de sydligere egne. Der er flere eksempler på overgang af *a* til *i* i sproget, og i stednavnene en paralel, idet det hedder *Ammassalik* af *ammassa(q)* „en lodde“, men *Ammassivik* „stedet (-vik), hvor man fanger lodder“. Formen *Upernavik* (*-na*) står ganske vist som en undtagelse eller skal muligvis betyde noget andet end „forårs-stedet“, måske snarere „det rigtige el. store forår“, men hvordan den end skal forklares, som et arkaisk levn eller som betydende noget for sig selv — at denne form er hjemlet i vestkystens nordligste dialekt, står fast.

Det forekommer mig derfor, at man gerne kunde have skånet dette gamle navn, og er der egentlig noget i vejen for at genindføre det — at bringe navnet *Upernavik* til hæder og ære igen?

W. Thalbitzer.

Tysk Dybhavsexpedition.

I „Zeitschrift der Gesellschaft für Erdkunde zu Berlin“ 1926, Hefte 5/6, gives atter Oplysninger om den tyske Atlanterhavs-Ekspedition paa „Meteor“. Man har nu undersøgt Profil IV (Kapstaden—Rio Grande do Sul) og Profil V (Ildlandet—Vest Antarktis—Syd Georgien—Bouvet Øerne—Fremstød til 64° s. Br.—Kapstaden). En af de vigtigste Begivenheder i Profil V var, at man fandt en Dybde paa 8050 M., „Süd-Sandwich-Tiefe“, 60 Sømil N. for Syd-Sandwich Gruppen. Mellem Profilerne IV og V anløb „Meteor“ flere argentinske Havne foretog Lødninger ud for La Plata Munden og en Tur gennem Magellanstrædet og Vest-Ildlandets Kanaler.

(Hettner: *Geog. Zeitschr.*, 7. Hefte 1926).

*) Jvf. min beskrivelse af stednavnene i Nordgrønland i Medd. om Grønland, bd. 31 (1904) S. 334—335, S. 175, 198 og 339. — Gieseckes form *Upernavik* findes i den af K. I. V. Steenstrup besørgede udgave af rejsejournalen i Medd. om Grønland, bd. 35, med stedregister og tillæg om stednavnene (side 522).